

Jeg mener også, at det er vigtigt, at det er politikere, der skriver den, fordi politikerne kan skrive den i et sprog, som er mere forståeligt end eksperternes.

Dermed har jeg ikke sagt noget om, at eksperter ikke kan skrive dansk, for det er der da nogle af dem der kan; men jeg vil nu sige, at efter min opfattelse har vi, som ikke har vores baggrund i en ekspertviden, altså ikke på samme måde fået ødelagt vores dansk, og derfor mener jeg, at vi politikere er bedre til det.

Men det er ikke så meget af hensyn til det danske sprog, jeg mener det; det er mere af hensyn til, at det nu engang er politikerne, der skal forme grundloven.

Jeg var meget enig i nogle af de bemærkninger, som fru Pia Gjellerup kom med om, hvilke ting man eventuelt skulle tage med i en grundlov, for vi har taget mange ting med, og jeg ved da udmærket, at der er en række af de ting, som vi har med, som andre med det samme ville sige at de ikke ville have med – det kommer ikke bag på mig – men hvis vi skal forholde os til hele grundlovsspektret, ville det da være underligt, hvis vi ikke fra SF's side direkte sagde, hvad det er, vi selv vil.

Hvis vi f.eks. ikke forholdt os til monarkiet – som alle åbenbart interesserer sig meget for, selv om det efter min mening er noget af det mindst vigtige og mindst interessante af det hele – så ville man jo enten kunne sige, at vi støtter det hundrede procent, eller at vi går ind for republikken, eller hvad man ellers kunne komme i tanker om.

Og så vil jeg løbe nogle af de konkrete punkter igennem:

Med hensyn til menneskerettighederne mener vi, at når det drejer sig om de almindelige politiske frihedsrettigheder, er det naturligt at tage nogle af de ting med, som vi har tilsluttet os via forskellige konventioner.

F.eks. mener vi, at det er helt naturligt at have bestemmelser vedrørende diskrimination, tortur og dødsstraf og andre af den slags bestemmelser med i en grundlov i dag.

Men når det drejer sig om de sociale rettigheder, er det selvfølgelig klart, at vi skilles politisk i spørgsmålet om, hvor meget der skal med.

F.eks. var hr. Arne Melchior inde på, at det ikke er en god idé at have en hensigtserklæring om retten til arbejde med, og det mener jeg er fuldstændig rigtig, og i den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at den bestemmelse, der er i 1953-grundloven, jo er et typisk kompromis

mellem Venstre og De Konservative, som ikke ville have det med, og Socialdemokratiet, som gerne ville have det med, idet der i første omgang var en formulering fra Julius Bomholt fra Socialdemokratiet, som man i kommissionen ikke ville godtage, og hvor man så fandt en anden formulering, som ikke betyder noget som helst.

Men vi har dog f.eks. retten til fri uddannelse i den undervisningspligtige alder med. Den står i grundloven, og den er ret præcis.

Så man kan godt på nogle punkter formulere sig præcist, men det siger sig selv, at når det drejer sig om retten til at få noget, kan man ikke på samme måde være præcis, som når det drejer sig om retten til at være fri for staten – for nu at bruge det udtryk.

På den måde er der altså forskel på de politiske frihedsrettigheder og de sociale rettigheder, og det samme gælder med hensyn til naturen; det er heller ikke så enkelt. Men jeg kan betro dem, der mener, at man ikke kan udforme en bestemmelse om dét, at vi faktisk har udformet en bestemmelse, som vi mener godt kan holde; men det er altså ikke så let at udforme den slags bestemmelser præcist, som når det drejer sig om de politiske frihedsrettigheder.

Jeg kan ikke huske, om det var hr. Hans Engell eller det var fru Birthe Rønn Hornbech, der talte om, at vi er gået i detaljer om f.eks. grusgrave; men jeg havde altså ikke tænkt mig, at vi skulle skrive noget om grusgrave i grundloven, men at vi kunne skrive noget, som gør, at man kan forstå, at der nok tænkes på, at hvis man laver en grusgrav, skal man efterfølgende fylde den op igen. Men det skulle altså ikke stå i selve grundloven.

Med hensyn til, at vi peger på, at demokratiet godt kunne udbygges, er det jo igen sådan, at når vi peger på, at der skal noget med om arbejdspladsdemokrati, er det altså vores politiske udgangspunkt, lige så vel som det er andres politiske udgangspunkt, at det ikke skal med. Og sådan som Folketingets flertal er i dag, kan jeg da have mine tvivl – sagt på jysk – med hensyn til, om det vil kunne lade sig gøre at få dét med i grundloven, når den engang skal skrives.

Og med hensyn til det kommunale selvstyre er vi tilhængere af princippet om decentralisering.

Det betyder ikke, at man kan decentralisere alt, for der er en række ting, som det er mere hensigtsmæssigt at bestemme centralt, men udgangspunktet er egentlig, at det skal være